

KOMUNIKAT PRASOWY nr 90/24

Luksemburg, 30 maja 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-400/22 | Conny

Zamówienia w Internecie: przycisk zamówienia lub podobna funkcja muszą jasno wskazywać, że klikając w nie, konsument zobowiązuje się do zapłaty

Powyższe znajduje zastosowanie nawet wtedy, gdy obowiązek zapłaty zależy od ziszczenia się dodatkowego warunku

W Niemczech najemca lokalu mieszkalnego, którego miesięczny czynsz najmu był wyższy od maksymalnego pułapu dopuszczonego przez prawo krajowe, zwrócił się do spółki zajmującej się windykacją wierzytelności, by dochodziła od wynajmujących mu ten lokal zwrotu nadpłaconego czynszu. Zamówienie to złożył na stronie internetowej tej spółki. Zanim kliknął w przycisk zamówienia, zaznaczył zgodę na ogólne warunki umów. Zgodnie z tymi ogólnymi warunkami najemcy muszą zapłacić wynagrodzenie w wysokości jednej trzeciej zaoszczędzonego rocznego czynszu w przypadku, gdyby podjęte przez spółkę działania w celu dochodzenia ich praw zakończyły się powodzeniem.

W ramach wszczętego następnie postępowania sądowego między wspomnianą spółką a wynajmującymi lokal, wynajmujący podnieśli, że najemca nie umocował tej spółki w sposób ważny. Wskazali, że przycisk zamówienia nie był oznaczony słowami „zamówienie z obowiązkiem zapłaty” (lub równoważnym sformułowaniem), jak wymaga tego dyrektywa w sprawie praw konsumentów ¹. W związku z tym pojawiło się pytanie, czy ten wymóg znajduje zastosowanie także wtedy, gdy obowiązek zapłaty spoczywający na najemcy nie powstaje jedynie na podstawie złożenia przez niego zamówienia ², lecz wymaga spełnienia dalszego warunku w postaci powodzenia w dochodzeniu praw przysługujących najemcy. Sąd niemiecki, do którego został wniesiony spór w tej sprawie, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem w tym względzie.

Trybuna orzekł, że **przedsiębiorca musi, zgodnie z wymogami dyrektywy, poinformować konsumenta przed złożeniem przez niego zamówienia w Internecie, że składając to zamówienie, zobowiązuje się dokonać zapłaty. Ten wymóg informacyjny spoczywa na przedsiębiorcy niezależnie od tego, czy obowiązek dokonania zapłaty przez konsumenta jest bezwarunkowy, czy też musi on dokonać zapłaty na rzecz przedsiębiorcy dopiero po ziszczeniu się dalszego warunku.**

Jeżeli przedsiębiorca nie wywiązał się z obowiązku udzielenia informacji, konsument nie jest związany umową lub zamówieniem. Niemniej, konsument zachowuje możliwość potwierdzenia zamówienia.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady [2011/83/UE](#) z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów. Dyrektywa ta przewiduje, że przedsiębiorca musi zapewnić, aby konsument w momencie składania zamówienia wyraźnie przyjął do wiadomości, że zamówienie pociąga za sobą obowiązek zapłaty. Jeżeli w celu złożenia zamówienia wymagane jest aktywowanie przycisku lub podobnej funkcji, przycisk lub podobna funkcja muszą być oznaczone w łatwo czytelny sposób jedynie z użyciem słów „zamówienie z obowiązkiem zapłaty” lub równoważnego jednoznacznego sformułowania informującego, że złożenie zamówienia pociąga za sobą obowiązek zapłaty na rzecz przedsiębiorcy. Jeżeli przedsiębiorca nie przestrzega przepisów niniejszego akapitu, konsument nie jest związany umową lub zamówieniem.

² Zob. w tym kontekście wyrok z dnia 7 kwietnia 2022 r., Fuhrmann-2, [C-249/21](#) (zob. również komunikat prasowy [nr 60/22](#)).